

det skulde indtræffe, at Folk ingen Saasæd havde, thi det vilde være den største Ulykke for vort Land. Det nytter ikke, at vi har Jord liggende rundt om, naar vi ikke har noget at saa i den. Jeg tror, at de Mennesker, jeg diskuterede med den Gang, nu vil give mig Ret i, at det var klogt og fornuftigt at se saaledes paa Sagen, og jeg tror ogsaa, at Ernæringsraadet vil være i Stand til at hjælpe adskillige med Saasæd i det kommende Foraar, og det skal nok vise sig, at der er Hundreder og atter Hundreder, der ikke har Saasæd til deres Jord.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der talte om den hollandske Vægt i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) havde sagt. Han sagde, at den hollandske Vægt havde ingen Betydning. Det var en Kæphest, som det ærede Medlem red paa, for Brødet var lige saa godt af den lavvægtige Rug som af den sværvægtige. Det kan være rigtigt nok, men Udbyttet af Melet er ikke saa stort af den lavvægtige Rug som af den sværvægtige. Den giver ikke nær den Procentmængde Mel, som den vægtige Rug giver. Og vi maa huske paa, at man kan rense sin Rug saa stærkt, at den gaar højere op i hollandsk Vægt. Jo mindre man renser den, jo længere gaar den ned. Jeg har gjort Forsøg dermed, og jeg har ved at rense Rugen gennem vore Rensemaskiner kunnet sætte den hollandske Vægt op med 4 Pund. Det vidner om, at den hollandske Vægt har sin Betydning. Saa vil jeg nævne et andet Eksempel. I de tre Maaneder af Høstaaret, Oktober, November og December, var den Byg, vi fik, meget lidt kølet. Det var næsten umuligt at faa den gennem vore Maskiner. Jeg spidsede den ret stærkt gennem vor Spidsemaskine, men den kunde ikke tage den, og det havde til Følge, at Byggen satte sig fast i vore Fødevalser, og Gang efter Gang maatte vi have Maskinerne ud og rense dem op, fordi Byggen ødelagde dem. Det var, fordi den ikke var kølet nok, da den blev tærsket, og naar der ikke er hollandsk Vægt paa den, giver man lige meget for den pr. 100 kg, enten der er rigeligt med Bygavner i den, eller det er ren Byg. Derfor har man ikke Lov til at sige, at den hollandske Vægt ingen Betydning har. Men jeg anerkender, at under de nuværende Forhold maa man ikke stille for stærke Reglementer op, det gælder om at faa saa meget ind som muligt og faa Befolkningen til at arbejde saa godt som muligt. Der skal ikke være for stærk Tvang

over Folk. Det gaar lettere paa anden Maade.

Det ærede Medlem fra Sæby nævnede et Par Rugsorter. Jeg skal ogsaa nævne et Par. Under normale Forhold har vi Petrograd-Rug, som er en tyndskallet Rug, og som i hollandsk Vægt i Regelen vejer 117—120 Pund og ogsaa giver godt Meludbytte, men ved Bagning giver den et mindre Brødudbytte. Derimod giver Odessa-Rugen, som har en hollandsk Vægt af 23—24 hollandske Pund, i Regelen omtrent Meludbytte som Petrograd-Rug, men 2 à 3 Brød mere i Udbytte. Det er saadan, man skal se Sagen, naar man arbejder med en Forretning. Man skal ikke se paa en enkelt Vare, men tage Hensyn til det samlede Udbytte.

Den hollandske Vægt har altsaa nogen Betydning, men jeg vil ikke være med til at kræve, at den sættes ind her. Jeg vil blot henstille til Landmændene, naar de tærsker deres Rug og Byg, at lade det rene saa meget som muligt og saa at køle deres Byg, saa godt det lader sig gøre.

Det er disse faa Bemærkninger, jeg har haft Lyst til at gøre her i Dag for at oplyse, at ogsaa vi Socialdemokrater, som har med denne Sag at gøre, gør alt, hvad vi kan, for at arbejde Haand i Haand med andre, for at faa vore Beholdninger til at strække sig saa vidt som muligt. Vi er klare over, at det gælder ikke alene om Brød, men om at holde vor Dyrebestand oppe, saa at vi kan faa Kød og Mælk. Det er under vort Arbejde blevet sagt, at den største Ulykke, der havde ramt Berlin, var, at Byen i 4 Uger havde været uden Mælk. Den Slags Katastrofer vil naturligvis ramme haardt.

Maa jeg til sidst sige om den § 7, som det ærede Medlem fra Give og andre har talt om, at jeg forstaar meget vel, at Bestemmelsen kan virke uheldigt overfor fattige og magre Egne, men der gives andre Egne, hvor den maaske vil være nødvendig, især Egne omkring København og omkring de store Købstæder, hvor man dyrker Grønsager og den Slags Ting, som giver langt større Udbytte end Korndyrkning. Jeg synes dog, det vilde være uretfærdigt at lade den, der har en stor Indtægt af sin Jord, slippe for at betale disse Penge, naar han ved at dyrke Grønsager og andre Frugter faar langt større Udbytte af sin Ejendom. Men man kan maaske finde et Middel, hvorved man her kan skelne mellem de fattige Egne og de bedrestillede Egne. Det skal jeg ikke opholde mig ved, det kan nærmere behandles i et Udvalg.